

Venstre i Folketinget mente var saaledes stillet, at den burde modtage denne Hjælp. Hvad den finansielle Betydning angaar, har jeg gjort opmærksom paa, at den er langt ringere, end Folk tror. Jeg har gjort opmærksom paa, hvor ringe en Del af Befolkningen der her i København har en Indtægt af over 4 000 Kr., i Købstæderne over 3 500 Kr. og i Landdistrikterne over 2 500 Kr. Det er saa faa, at det Beløb, der vilde kunne indvindes, vil blive forholdsvis ringe. Jeg gør yderligere opmærksom paa, at disse 4 000 Kr. for Øjeblikket i København svarer til en Købeevne paa ikke mere end 1 800 Kr. før Krigen. Det har jeg anslaaet det til. Andre har sagt, at det er højt regnet. Og 2 500 Kr. ude paa Landet svarer til en Købeevne paa ikke mere end knap 1 200 Kr. Naar man undtager alle, som har over disse Grænser, fra at faa Del i Foranstaltningerne, er de dog saa faa, at det finansielt har forholdsvis lidt at sige; meget mere har det at sige, at man ogsaa undtager Selvforsynere. Derfor har jeg paavist, i hvilken Grad det ærede Medlem er inde paa en ufrekkelig Vej, naar han mener at kunne flytte disse Bestemmelser paa den Maade, hvorpaa han gjorde det, raat over fra det ene Lovforslag til det andet og sætte et Tal op i Dyrtidslovsforslaget, som kommer til der at gælde hele Befolkningen, medens det i det andet Lovforslag kun kommer til at gælde et Antal, der er $\frac{3}{4}$ Million mindre end hele Befolkningen.

Jeg har ment ved Indledningen til disse Forhandlinger, til hvis Førelse man ikke har forfærdelig lang Tid til Raadighed, lige saa stærkt at maatte betone min Villighed til Forhandling om alle Spørgsmaal, der kan have Betydning for det høje Ting ved Lovforslagets endelige Affattelse, som skarpt at maatte betone paa den anden Side, at der her er fremsat en Tanke, som ikke kan føre til en Overenskomst; thi der er jo ingen Anledning til vedblivende at fordybe sig i noget, om hvilket man bør vide med det samme, at det ikke kan føre til en endelig Overenskomst. Det er meget bedre, at man hurtigt klarer sig dette Forhold — naturligvis, hvis man vil en Overenskomst. Hvis man ikke vil en Overenskomst, saa kan man blive paa den Vej, som man ved ikke fører dertil, men jeg har syntes, det var rigtigt, at dette skulde være klaret straks for ikke at spille Tid, og for at man ikke i Udvalget skulde gøre sig Forestillinger om, at man kunde naa frem ad den Vej, naar man ikke kan det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 9.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 3 af et *Flertal* (Bækgaard, Dalsgaard, I. A. Hansen, Ole Hansen, Kragh, Laursen, Mægaard, J. Chr. Møller og Piper) (se Tillæg B. Sp. 26)

vedtoges med 28 Stemmer mod 16.

§ 3, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 af *samme Flertal*

ansaaes for *vedtaget* efter Udfaldet af Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 1.

§ 4, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 5 af *Fler-tallet*

ansaaes for *vedtaget* efter Udfaldet af Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 1.

§ 5, saaledes ændret, og §§ 6 og 7

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling

vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 143; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 27).

Lovforslagets Paragraffer, de stilledes Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af et *Flertal* (Bækgaard, Dalsgaard, I. A. Hansen, Ole Hansen, Kragh, Laursen,